

الگوی فقاقت و فضیلت

عبد الکریم پاک‌نیا تبریزی

اشاره: گزارشی از حماسه حضور

بزرگ‌ترین اجتماع شیعیان جهان با حضور ۱۷ میلیون نفر از ۶۰ کشور در کربلای معلای برگزار شد. اربعین حسینی را می‌توان بزرگ‌ترین اجتماع شیعیان دانست که به صورت سالانه و با حضور میلیون‌ها عاشق دل‌باخته برگزار می‌شود. این اجتماع پرشور که در زمان متوکل‌ها و صدام‌ها با سختی و مشقت فراوانی همراه بود، چند سالی است که با عظمت و شکوهی دو چندان برگزار می‌گردد.

حضور عاشقان حسینی با پای پیاده و با خلق صحنه‌های اعجاب‌آور از شور و شعور، نماد اتحاد و همدلی شیعیان و عشق الهی آنان بود. به گزارش خبرگزاری حوزه، مقامات عراقی آمار زائران امسال را حدود ۱۷ میلیون نفر برآورد کرده بودند که ۱۰ میلیون نفر آنان از ۶۰ کشور جهان آمده بودند. این آمار شامل چند روز قبل از اربعین حسینی تا روز اربعین بود و در روز اربعین حدود ۳ میلیون نفر گرداگرد حرم سالار شهیدان طواف می‌کردند. اولین گروه زائران پیاده، شیعیان بصره و جنوب عراق بودند که از ابتدای ماه صفر حرکت خود را آغاز کرده بودند و اوج عظمت و شور این حرکت بی‌نظیر در مسیر نجف اشرف به کربلا دیده می‌شد. مسیر ۸۰ کیلومتری نجف تا کربلا، با ۱۴۰۰ تیر چراغ برق شماره‌گذاری شده تا در صورت نبود امکانات اطلاع‌رسانی و ضعف آنتن‌دهی تلفن‌های همراه، زائران یکدیگر را پیدا کنند.

در این مسیر حدود هزار هیئت مذهبی آماده پذیرایی و خدمت‌رسانی به زائران بودند و تمام نیازهای زائران را مهیا کرده بودند. اطعام ۱۷ میلیون نفر در چندین نوبت را با هزینه‌های دولتی نمی‌توان تأمین کرد و تنها شور و عشق مردم پشتوانه این حرکت ارزشمند است [۱].

جرعه‌ای از لذتهای معنوی

چند روز به اربعین بود [۲] که مطالعه مطلبی دلم را به آستانه حرم امام حسین (علیه السلام) برد. یک لحظه با خدا نجوا کردم که: خدایا! این همه از تو عمر گرفته‌ام؛ اما هنوز یک زیارت اربعین - که از نشانه‌های شیعه شمرده شده است [۳] - در نامه اعمالم ثبت نشده است. بعد به امام حسین (علیه السلام) عرضه داشتم: آقای من! معلوم نیست من اربعینهای دیگری را درک کنم. چه می‌شود مرا نیز در ردیف زائرین اربعین امسال قرار دهی؟ همان روز از امام (علیه السلام) برات کربلا را گرفتم و با تعطیل تمام برنامه‌ها به همراه گروهی از عاشقان راه افتادم و با تمام وجود دریافتم که سالار شهیدان چه زیبا از زائرین دعوت شده‌اش در اربعین پذیرایی می‌نماید که انسان احساس می‌کند در تمام عمرش هرگز به چنین لذت معنوی‌ای دست نیافته است؟

گر بر کنم دل از تو و بردارم از تو مهر
آن مهر بر که افکنم این دل کجا برم

گرچه زیارت اربعین با این توصیفات درک نمی‌شود و حتماً باید آن را از نزدیک دید و لمس کرد؛ وگرنه هیچ‌گاه نمی‌شود به بخش اعظم معارف عاشورایی دست یافت؛ اما به توصیه‌ی دوستان چند نکته در این رابطه اشاره می‌کنیم:

سابقه زیارت اربعین

زمانی که سفر پیاده، مخفیانه و با ترس و لرز اربعین به عشق اباعبدالله (علیه السلام) از دل بیراهه‌ها انجام می‌شد، بندگان صالح، علما و اولیای الهی برای زیارت سید الشهدا (علیه السلام) در روز اربعین اهمیت و جایگاه والایی قائل بودند و پیاده از نجف اشرف به سوی کربلا رهسپار می‌شدند. این مراسم از روز اربعین سال ۶۱ هجری با «جابر بن عبد الله» نخستین زائر کربلا آغاز شده و با وجود حکام سفاک و خونریز اموی و عباسی، با حضور امام سجاد، امام باقر، حضرت زینب، اهل بیت امام حسین و امامان معصوم (علیهم السلام) ادامه پیدا کرده است و بعد توسط علمای بزرگی همچون: شیخ انصاری، محدث نوری، علامه جعفری، علامه امینی، شهید نواب صفوی و... پی گرفته شده تا اینکه امروزه به هفده میلیون نفر زائر عاشق رسیده است، گرچه امروزه نیز این سفر معنوی خالی از خطر نیست.

شهود عرفانی در مسیر نجف - کربلا

سفر اربعین به سمت کربلا، یک سفر فوق العاده معنوی است. اگر می‌خواهید شهود بسیاری از مراتب عالی معنویت درک نمایید، در میان جمعیت انبوه زائرین اربعین حضور پیدا کنید، آنجا خواهید فهمید که در مقابل این عظمت چیزی نیستید. آن وقت احساس صحرای محشر را پیدا خواهید کرد، با این تفاوت که در این مسیر، امام حسین (علیه السلام) عنایت ویژه‌ای به شما دارد.

تا وقتی کسی خودش اربعین به کربلا نرود و در میان خیل عظیم عاشقان امام حسین (علیه السلام) پیاده به سمت کربلا حرکت نکند و آن فضای پرجاذبه و استثنایی را از نزدیک لمس ننماید، نمی‌تواند شکوه و لذت بی‌حد آن را درک کند و حرارتی را که این حرکت در قلب او ایجاد می‌کند، حس نماید. باید با پیاده‌روی اربعین از عمق جان مرحله‌ای از سیر و سلوک معنوی را تجربه کرد.

در بیابان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم
سرزنشها گر کند خار مگیلان، غم مخور [۴]

فرهنگ عصر ظهور

بدون تردید عصر ظهور و انقلاب جهانی حضرت مهدی (عج) فقط یک انقلاب سیاسی، نظامی یا اجتماعی ساده نخواهد بود؛ بلکه طبق مضامین روایات مهم‌ترین بُعد قیام جهانی آن گرامی، بخش تحولات فرهنگی در درون افراد و جامعه خواهد بود. در آن عصر دل انگیز و شورآفرین انسانها از درون متحول می‌شوند و بینشهای مادی به معنوی و روحانی تبدیل می‌شود. کوتاه‌بینیهای افراد جای خود را به دور اندیشی و تفکرات عمیق انسانی خواهد داد و در اثر انقلاب درونی انسانها و اصلاحات واقعی، مدینه فاضله تشکیل خواهد شد. جامعه جهانی آنچنان ارتقای فرهنگی و عقیدتی خواهد یافت که ارتباطات صحیح انسانی - که تمام انبیا، اولیا و صلحا برای تحقق آن تلاش کرده‌اند - به اوج خود خواهد رسید.

طبق روایات در عصر ظهور - با ارتقاء سطح فرهنگ - مردم صفات اخلاقی را در آن عصر چنان آموخته و در وجودشان پیاده می‌کنند که اعتماد به همدیگر به بالاترین سطح خود می‌رسد، به طوری که یکدیگر را محرم و دوست صمیمی خود به حساب می‌آورند. امام باقر (علیه السلام) این صمیمیت و اعتماد عمومی را چنین تبیین می‌فرماید: «أَتَى الرَّجُلُ إِلَى كَيْسٍ أَخِيهِ فَيَأْخُذُ حَاجَتَهُ فَلَا يَمْنَعُهُ» [۵] در آن دوران هر نیازمندی از جیب برادرش به مقدار نیاز برمی‌دارد و برادرش نیز جلوگیری نمی‌کند. و شما نمونه‌ای از آن انقلاب فرهنگی، تحول معنوی و ارتباطات صحیح انسانی را در مراسم اربعین به وضوح مشاهده می‌کنید که با وجود آن جمعیت انبوه و بی‌نظیر، هرگز از تخلفات، سوء استفاده و سایر منکرات اثری نمی‌بینی.

شما در اجتماع میلیونی اربعین این واقعیت را حس می‌کنید که چگونه عاشقان امام حسین (علیه السلام) تمام هستی خود را با کمال میل و خاضعانه در اختیار برادران و خواهران دینی خود گذارده، از این کار چنان لذت می‌برند که حمد الهی به جای می‌آورند.

فرستی برای خودسازی

اگر کسی می‌خواهد با تخلیه وجودش از رذایل اخلاقی، همچون تکبر، کینه، عجب و... به آرامشی حقیقی دست یابد و سفر به سوی ارزشهای انسانی را آغاز کند، حتماً باید این مسیر را خالصانه و خاضعانه طی نماید.

در مسیر کربلا و در حرم امام حسین (علیه السلام) صفات رذیله انسان، بویژه عُجب و غرور از بین می‌رود. این صفات رذیله با حضور در مراسم اربعین در آستانه نابودی قرار گرفته، شخصیت کاذب و غرور و خودخواهیهای جاهلان انسان خود به خود کوچک می‌شود، و به خاک می‌افتد. اصلاً انسان در مقابل عاشقان امام حسین (علیه السلام)، از خودش شرم‌منده می‌شود و بعد از این حالت افتادگی، شادی معنوی خاصی به انسان هدیه داده می‌شود. زیارت امام حسین (علیه السلام) در اربعین این کار را با دل انسان انجام می‌دهد و این اثر زیبا در روح او نقش می‌بندد و شخص صفای باطن را در عمق وجودش می‌یابد.

سفری ساده و بی‌پیرایه

در پیاده‌روی اربعین، زائر خود را به خداوند خیلی نزدیک احساس می‌کند؛ چرا که از مادیات، نفسانیات و تشریفات دنیوی فاصله گرفته، در فضایی ملکوتی و معنوی قرار می‌گیرد و به دور از تمام هیاهوها و دغدغه‌های اهل دنیا، با کمال سادگی به سفری واقعاً زیارتی و معنوی نائل می‌شود و با این تجربه بی‌نظیر الگویی برای تمام عمر به دست می‌آورد.

گامی برای آزادی

«ابو سعید قاضی»، می‌گوید: روزی من بر حضرت صادق (علیه السلام) وارد شدم، شنیدم که حضرت می‌فرمود: «مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ مَاشِياً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ قَدَمٍ يَرْفَعُهَا وَ يَضَعُهَا عِتْقَ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَ مَنْ أَتَاهُ فِي سَفِينَةٍ فَكَفَّرَتْ بِهِمْ سَفِينَتُهُمْ نَادَى مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ طِبْتُكُمْ وَ طَابَتْ لَكُمْ الْجَنَّةُ» [۶] کسی که پیاده به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) برود، خداوند متعال به ازای هر گامی که برداشته و در برابر هر قدمی که از زمین بلند نموده و بر آن نهاده است، ثواب آزاد کردن بنده‌ای از اولاد حضرت اسماعیل (علیه السلام) را می‌دهد. و کسی که با کشتی به زیارت آن حضرت رود و در طی سفر در اثر حادثه‌ای کشتی سرنشینانش را در آب بریزد، منادی از آسمان ندا می‌کند: خوشا به حال شما و گوارا باد بر شما بهشت!»!

در این سفر واقعاً انسان نه تنها پاداش آزادی معنوی انسانها را از خداوند متعال دریافت می‌کند؛ بلکه خود نیز از تمام تعلقات غیر الهی آزاد گشته، به انسان کاملاً آزاد از تمام گرفتاریهای روحی و بیماریهای اخلاقی تبدیل می‌شود.

رئیس قبیله در خدمت زوار

طبق بینش وحیانی اسلام، سرآمد هر قومی باید خدمتگذار آنان باشد، چنانکه رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) فرمود: «سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ» [۷] رئیس و آقای هر قومی، خدمتگذار حقیقی آن قوم است. «به همین جهت، امام خمینی (قدس سره) با کمال افتخار می‌فرمود: «اگر به من بگویند خدمتگذار، بهتر از این است که بگویند رهبر. رهبری مطرح نیست. خدمتگذاری مطرح است... مرا به خدمتگذاری قبول کنید که من خدمتگذار هستم و تا آخر خدمتگذارم.» [۸]

ابوجاسم، پیرمرد ۸۰ ساله و بزرگ قبیله است که کنار «موکب» ایستاده و مردم را برای صرف ساندویچ تخم مرغی که آماده کرده بودند، دعوت می‌کند و به محض ورود هر زائری از جوانانی که در موکب مشغول خدمت هستند، می‌خواهد که او را تحویل بگیرند، و زمانی که لحظه‌ای روی صندلی جلوی موکب او می‌نشیند تا نفسی تازه کنی و کفشهایت را از پایت در می‌آوری تا پاهایت کمی هوا بخورند، خودش را به تو می‌رساند، خم می‌شود و در مقابل

دیدگان مبهوت تو مشغول ماساژ دادن پای تو می‌شود و زمانی که تو قصد داری مانع او شوی، تو را به حق حضرت زینب (علیها السلام) قسمت می‌دهد که مانع او نشوی، و تو در حالی که حس عجیب خجالت همراه با احترام را در وجود خود احساس می‌کنی، قطرات اشکت را به نشانه اظهار کوچکی در مقابل او از گوشه چشمانت سرازیر می‌کنی. [۹]

نمونه‌ای از بندگان صالح

مردی از اهل حله چند زیلوی رنگ و رو رفته را کنار چادر کوچکی که برپا کرده بود، پهن کرده، بساط چایی را به راه انداخته و با التماس از زائران می‌خواهد که چند لحظه‌ای روی زیلوی او استراحت کنند و وقتی تو می‌بینی موکبهای بین راه تقریباً پر شده‌اند و از او آدرس مکانی را برای استراحت شب جویا می‌شوی، برایت داخل چادر چایی می‌ریزد و بی‌درنگ تو را به همراه چند نفر از دوستان با التماس سوار ماشینش می‌کند تا به خانه‌اش که در ده کیلومتری اینجاست ببرد و وقتی وارد خانه کوچک و محقرش می‌شوی، جورابه‌ایت را با اصرار از پایت خارج می‌کند و می‌شوید، برایت حوله می‌آورد که به حمام بروی، غذای ساده‌ای که برای خود تهیه کرده است، در مقابل تو می‌گذارد و خود مانند غلامی حلقه به گوش می‌ایستد تا کمبودی سر سفره نباشد. تازه زمانی که با اصرار، پاهای خسته تو و دوستان را ماساژ می‌دهد، می‌بینی که با اشکی معصومانه خدا را شکر می‌کند که توفیق خدمت به زائری را به او عطا کرده است. [۱۰]

و این دقیقاً مصداق این آیه شریفه است که می‌فرماید: ((إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُونَا رَغَبًا وَ رَهَبًا وَ كَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ))؛ [۱۱] «اینان (بنندگان صالح ما) در کارهای نیک شتاب می‌کردند و با بیم و امید ما را می‌خواندند و در برابر ما خاشع بودند».

موج رستگاری

وقتی خداوند متعال اهل ایمان را اینگونه توصیف می‌کند که: ((وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَ مَنْ يُوقِ شَحِّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ))؛ [۱۲] «آنان هم کیشان خود را بر خود ترجیح می‌دهند، گرچه خودشان را نیاز شدیدی [به مال و متاع] باشد. و کسانی را که از بخل و حرصشان بازداشته‌اند، اینان همان رستگارانند.» شما مصداق این سعادت‌مندان را در پیاده روی اربعین می‌بینید. این خاطره نمونه‌ای از هزاران مورد است:

پیرزنی تمام هستی‌اش را که چند دانه خرمای آغشته به ارده است، روی یک سینی گذاشته و خود را با ویلچر به میعادگاه پیاده‌روی اربعین رسانده است و با تمام ظرفیت الفاظ به تو التماس می‌کند که از خرمای او برداری و میل کنی، و زمانی که تو دست خود را دراز می‌کنی و دانه‌ای از خرمای نه چندان تازه او را بر می‌داری، از عمق

وجود خوشحال می‌شود و تو می‌بینی که زیر لب می‌گوید: «الحمد لله» و با گوشه چادر عربی‌اش اشک خود را پاک می‌کند. [۱۳]

سبقت در خیرات

آیا این آیه را خوانده‌ای که می‌فرماید: ((وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ))؛ [۱۴] «در انجام کارهای نیک، پیشی می‌گیرند و آنها از صالحانند»؟ تفسیر این آیه را در این سفر لمس می‌کنی!

التماسهای همراه با بغض گلوی مرد عربی که از اهالی «العماره» بود و به همراه دو فرزند کوچکش نزدیک به ۹۰ کیلومتر راه را تا مرز «چزابه» آمده بود تا تعدادی از زائران را با ماشین باری خود که روی آن را با چادر پوشانده بود، برای شام و استراحت به منزل خود ببرد. و زمانی که به تو التماس می‌کرد که: «به حق حسین(علیه السلام) امشب را میهمان ما باش!»، تو قطرات اشکش را در کنار چفیه‌ای که روی سرش گذاشته و گوشه‌ای از آن را از شدت سرما به صورت خود بسته، می‌بینی!

کاروان کشیشان مسیحی

یکی از صحنه‌های عجیب، حضور گروهی از روحانیون مسیحی است که پیاده به زیارت کربلا رهسپار شدند. کشیش «جوزف الیاس» روحانی مسیحی عراقی است که به همراه گروهی از مسیحیان این کشور پیاده به زیارت امام حسین(علیه السلام) رفتند. وی انگیزه خود از حضور در مراسم اربعین را گرامیداشت فداکاری امام حسین(علیه السلام) اعلام کرد و گفت: «حضرت مسیح(علیه السلام) و امام حسین(علیه السلام) هر دو برای نجات امت خود - مسیحیت و اسلام - خود را قربانی کردند».

وی زیارت اربعین را بزرگ‌ترین کاروان عاطفی انسانی خواند و گفت: «من آمده‌ام تا با برادران مسلمانم در این اجتماع بزرگ شرکت کنم و نشان دهم که عراقیها باید زیر خیمه امام حسین(علیه السلام) متحد شوند».

این کشیش مسیحی همچنین تصریح کرد: «مسیحیان عراق همانند مسلمانان در مصیبت حسین بن علی(علیه السلام) عزادار هستند.» شایان ذکر است مسیحیان و صابئین عراق هر ساله همراه با مسلمانان شیعه و سنی این کشور ایام سوگواری امام حسین(علیه السلام) را گرامی می‌دارند و حتی برخی از آنان به زیارت کربلا مشرف می‌شوند. [۱۵]

اطعام عاشقانه و خالصانه

قرآن از اطعام و احسان خالصانه اینگونه ستایش می‌کند که: ((وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا * إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا))؛ [۱۶] «و طعام را در حالی که خود دوستش دارند، به مسکین و یتیم و اسیر می‌خورانند، جز این نیست که شما را برای خدا اطعام می‌کنیم و از شما نه پاداشی می‌خواهیم و نه سپاسی».

انواع اطعام در صبحانه، ناهار و شام. طبیعتاً در این حالت حق انتخاب با شماست که از کدام چادر چه چیزی را برای ناهار یا شام انتخاب کنید! مثلاً ممکن است جایی به اصرار شما را دعوت به قیمة نجفی کند و چادری دیگر آبگوشت پخته باشد یا حتی در ایستگاهی برای صرف ساندویچ فلافل توقف کنید! حتی تنور هم در کنار راه یافت می‌شود و همانجا مشغول پخت نان هستند! انواع طعام از ماهی تا انواع ساندویچ و خورشت را می‌توانید در طول مسیر میل بفرمایید! فرقی با جاهای دیگر دنیا در این است که با انگیزه‌های معنوی و اصرار صاحب طعام و التماس او برای خوردن حتی یک لقمه از طعامش، هر انسانی را منقلب می‌کند! معمولاً انواع میوه‌ها را در بین راه پیاده روی به زور به دستتان می‌دهند! انواع شیرینی‌جات، خرما و شیرینیهای محلی عراق به وفور در طول مسیر دیده می‌شود. انواع نوشیدنی؛ چیزی که شاید در تمام مسیر به صورت یکنواخت پراکنده شده است، چایی - شکر معروف عراقی‌هاست! که در استکانهای کمر باریک زائران را برای رفع خستگی و عطش به سوی خود می‌خواند! علاوه بر چایی، قهوه تلخ، آب معدنی و انواع نوشابه نیز در طول مسیر توزیع می‌گردد.

محل خواب و استراحت

بعضی از موکبها طوری شرایط موکب را طراحی کرده‌اند که محل استراحت زائرین باشد. در این موکبها پتو، بالش و سایر ملزومات استراحت یافت می‌شود و معمولاً در هر ساعتی عده‌ای در این موکبها مشغول استراحت هستند.

ماساژ زائرین

در طول مسیر موکبهایی را خواهید دید که زائرین را ماساژ می‌دهند! بعضی توسط دستگاه و بعضی به صورت سنتی؛ اما حرفه‌ای! حتی در مواردی پاهای خسته و خاکی زائرین را با اصرار می‌شویند! حتی ناراحت می‌شوند اگر شما اجازه ندهید که پاهایتان را بشویند!

ایستگاههای امدادی، توزیع دارو و ملزومات پزشکی، در طول مسیر تعبیه شده‌اند که اگر مشکلی برای کسی پیش آمد، با مراجعه به این ایستگاهها از خدمات پزشکی بهره‌مند شود. در طول مسیر هلال احمر ایران نیز ایستگاههایی دارد که به زائرین خدمات می‌دهد. ایستگاههای فرهنگی نیز بسته‌های فرهنگی، از مداحی تا پوستر و مطالب و بروشورهای فرهنگی توزیع می‌کنند. [۱۷]

خدمات جنبی!

برخی از موکبها دست به نوآوری زده، خدماتی به مردم ارائه می‌کنند که ممکن است مورد نیازشان باشد. مثلاً موکبهایی هستند که خیاط در آنها نشسته و با نخ و سوزن و چرخ خیاطی آماده است تا مشکل لباس یا کیف دستی شما را برطرف کند! در موکبهایی کفاش نشسته! در موکبهایی برخی با تلفنی در دست التماس می‌کنند که از تلفن آنها استفاده کنی و با هر جای دنیا که می‌خواهی، تماس بگیری.

پاداش سفر زیارت امام حسین(علیه السلام)

«حسین بن ثویر» می‌گوید: حضرت صادق(علیه السلام) فرمودند: «يَا حُسَيْنُ مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (علیه السلام) إِنْ كَانَ مَاشِيًا كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةٌ وَ مُجِيَ عَنْهُ سَيِّئَةٌ حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْخَيْرِ كُتِبَ لَهُ مِنَ الْمُفْلِحِينَ الْمُتَجَحِّينَ حَتَّى إِذَا قَضَى مَنَاسِكَهُ كُتِبَ لَهُ مِنَ الْفَائِزِينَ حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله) يَقْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ اسْتَأْنِفَ الْعَمَلُ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا مَضَى؛ [۱۸] ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین بن علی(علیهما السلام) باشد، اگر پیاده رود، خداوند مَنّان به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف، حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می‌دهد تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند که در این هنگام او را از فائزین محسوب می‌فرماید تا زمانی که اراده مراجعت نماید. در این وقت فرشته‌ای نزد او آمده، می‌گوید: رسول خدا(صلی الله علیه و آله) سلام رسانده و به تو می‌فرماید: از ابتدا عمل را شروع کن؛ زیرا تمام گناهان گذشته‌ات آمرزیده شد.»

[۱] افق حوزه، شماره ۳۵۵، گزارش: مرتضی سعیدی، ۱۳۹۱/۱۰/۲۷.

[۲] اربعین ۱۴۳۴ ق.

[۳] میرزا جواد آقا ملکی تبریزی یکی از مفاخر عالیقدر جهان تشیع که بارها پیاده از عتبه علویه، رهسپار عتبه حسینی شده است، درباره مراقبه و بزرگداشت روز اربعین حسینی چنین می‌گوید: «به هر روی بر مراقبه کننده لازم است که بیستم صفر (اربعین) را برای خود روز حزن و ماتم قرار داده، بکوشد که امام شهید را در مزار حضرتش(علیه السلام) زیارت کند. هر چند تنها یک بار در تمام عمرش باشد، چنانکه حدیث شریف، علامتهای مؤمن را پنج امر ذکر کرده است: ۵۱ رکعت نماز در شبانه روز، زیارت اربعین، انگشت در دست راست کردن. پیشانی بر خاک گذاشتن و بلند «بسم الله الرحمن الرحيم» گفتن در نمازها.» المراقبات، میرزا جواد آقا ملکی تبریزی، نشر لاهوت، تهران، ۱۳۸۷ ش، ص ۶۶.

[۴] حافظ.

[۵] وسائل الشیعه، حرّ عاملی، نشر اسلامیّه، تهران، ۱۴۰۳ ق، ج ۵، ص ۱۲۱.

[۶] کامل الزیارات، جعفر بن قولویه قمی، نشر الفقاهه، تهران، ص ۱۳۵.

[۷] من لا یحضره الفقیه، شیخ صدوق، مؤسسه الاعلمی، بیروت، ج ۴، ص ۳۲۶.

[۸] صحیفه نور، امام خمینی (رحمه الله)، مرکز چاپ و نشر آثار امام خمینی (رحمه الله)، تهران، ج ۱۰، ص ۴۷۱ و ۴۶۳.

[۹] به نقل از رجا نیوز.

[۱۰] به نقل از رجا نیوز.

[۱۱] انبیا / ۹۰.

[۱۲] حشر / ۹.

[۱۳] به نقل از رجا نیوز.

[۱۴] آل عمران / ۱۱۴.

[۱۵] خبرگزاری اهل بیت (علیهم السلام) - ابنا ۱۳/۱۰/۱۳۹۱.

[۱۶] انسان / ۸ و ۹.

[۱۷] به نقل از خبرگزاری فارس.

[۱۸] کامل الزیارات، ابن قولویه، ص ۱۳۲.

